

ΕΑΝ ΗΜΗΝ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Θὰ ἔδιδα δῶρον εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν Τουρκίαν καὶ εἰς τὴν Τουρκίαν τὴν Ἑλλάδα, διότι ἄχρι τοῦδε οἱ Τοῦρκοι ἐφάνησαν ἀνίκανοι νὰ διοικήσωσιν ἐκείνην καὶ οἱ Ἕλληνες αὐτήν.

*

Θὰ προσέφερον εἰς τὸν βασιλέα κουμπαραὺν χρυσὸν καὶ θὰ ἐπέγραφα ἐπ' αὐτοῦ : Βασίλευε καὶ μὴ κυβέρνα.

*

Θὰ ἐδωρούμην εἰς τοὺς αὐλικοὺς φτερὰ, κουδούνια, σφυρίκτραις, θυμιατὰ, προσωπεῖα, σάρωθρα καὶ βίδες νὰ κουρδίζουν τὴν σπονδυλικὴν τῶν στήλην.

*

Θὰ ἐχάριζον εἰς τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος δερματίνην τσέπην νὰ μὴ τοῦ πέφτουν τὰ χαλκώματα.

*

Θὰ παρεχώρουν εἰς τοὺς βουλευτὰς τὴν ἄδειαν ν' ἀνοίξουν παντοπωλεῖον ὅπου νὰ πωλοῦνται τὰ ροσφέτια ὡς ἐλαίαι, αἱ συνειδήσεις ὡς βούτυρον, ἡ φιλοπατρία ὡς ῥέγκα καὶ τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα ὡς μυρωδάτη σαρδέλλα.

*

Θὰ ἐμοίραζα εἰς τοὺς πλείστους τῶν καθηγητῶν μας μὴ ἀλὰ βωδινὰ, ἐπ' ἐλπίδι ἀξιοπρεπεστέρας ἀντιπροσωπείας τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος.

*

Θὰ ἀπένεμα εἰς τοὺς φαρμακοποιούς τοῦ στρατοῦ μας κλυστήρια διὰ νὰ ἀποκτήσωσιν ἀρειμανιώτερον ἥθος.

*

Θὰ ἐμοίραζα εἰς ἐκάστην φαναριώτισσαν ἀπὸ πέντε ὀκάδας κρέατος διὰ νὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα ὅταν ἁμαρτάνουν νὰ λέγουν: ἡ σὰρξ εἶναι ἀσθενής.

*

Θὰ διέθετον ὑπὲρ τῶν ὁδοκαθαριστῶν γαλόνια, διὰ νὰ καθαρίσουν τὰς ὁδοὺς ἀπὸ ἀξιωματικούς.

*

Θὰ ἔδιδα εἰς τὰς ἡμέρας πανσέληνον καὶ εἰς τὰς νύκτας τὸν ἥλιον, καθιστῶν χρήσιμον ἐκείνην καὶ ἀβλαβὴ τὸν τελευταῖον.

*

Θὰ ἐχάριζα εἰς τὰς Ἀθήνας τὸ Φάληρον νὰ τὰς δροσίῃ καὶ εἰς τὸ Φάληρον τὰς Ἀθήνας νὰ τὰς πνίξῃ.

*

Θὰ ἔδιδα εἰς τοὺς σοζύγους δύναμιν χιλίων ἵππων καὶ εἰς τὰς συζύγους ἀδυναμίαν χιλίων ἵππων πρὸς ἀποφυγὴν λαθρεμποριῶν.

Ὁνοῦφριος.

ΧΕΙΜΩΝ.

—

Σὰς συνιστῶ τὸ ἐξῆς φάρμακον ἐναντίον τοῦ χειμῶνος: Νὰ πλησιάζητε ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι νὰ σὰς ἰδρῶνουν ἀπὸ τὴν λίμαν τῶν ἡ νὰ σὰς κάμνουν ν' ἀνάβετε ἀπὸ τὰς ἀνοησίας τῶν.

—

Περίεργον ἔθιμον ! πολλὰ σαλώνια σὰς παρουσιάζουν ἀντὶ γλυκοῦ κοκκινογούλια glacés.
'Εννοοῦμεν τῆς μύταις μερικῶν Κυρίων.

—

Αὕτῃ ἡ κακοκαιρία περισυνάζει τοὺς ἔρωτας ἐντὸς τῶν οἰκιῶν. Πολλοὶ ἐρασταὶ ἄνευ λογοπαιγνίου, ὅταν αἱ ἐσπερίδες παρατείνωνται μέχρι πρωῒας, δύνανται νὰ ψάλλουν :
Amis, la matinée est belle !

—

Τὸ κοκκινογούλι (μυταῖς) Ψ. ἔχει κατάρρουν τῆς μύτης ἥτις ἀποστάζει ῥυθμικά.

'Η δεσποσύνη Τ. ἥτις δὲν τὸν χωνεύει λέγει μετ' ἀδιαφορίας:

— Τί ἀχρεῖα τὰ κατασκευάζουν τώρα τὰ σπαρματσέτα· ὅλο τρέχουν !

—

Προχθὲς εἰς τὴν *Εὐτέρπην* ἔκτακτοι χειροκροτήσεις εἰς τὴν *Alndar*.

'Η πριμαδόνα ἐξεπλήσαστο πῶς τὴν μίαν ἐσπέραν ἀπεδοκιμάσθη καὶ τὴν ἄλλην χειροκροτήθη.

Βίς ἐκ τῶν μὴ θαυμαστῶν τῆς:

— Κυρία μου, ἐλησμονήσατε ὅτι τὴν μίαν ἐσπέραν ἔκαμνε ζέστη καὶ ἀπόψε κάνει κρύο; Οἱ ἄνθρωποι θέλουν νὰ ζεστάνουν τὰ χέρια τῶν.

Τάμ-Τάμ.

—

ΤΡΕΛΛΑΙΣ

—

Αἱ γυναῖκες μοῦ φαίνονται ὀλίγον ὡς δάση· οὐδέποτε εἶδα παρθένα δάση.

*

Ὁ γάμος εἶναι πληξὶς μεταξὺ δύο.

*

'Επιθυμεῖτε νὰ γίνετε πασίγνωστος; Κάμνετε χρέη. 'Επιθυμεῖτε νὰ μείνετε ἄγνωστος; Κάμνετε στίχους.

*

Δυσπιστῶ πάντοτε εἰς τὰς γυναῖκας τὰς φερούσας σκελεάς· δὲν μὲ ἀρέσει ἡ αἰδὼς νὰ ἔχῃ ἔμβλημα.

*